

זוהי מאיה מילר, הסטודנטית הישראלית שניצלה

שפחות להרמונות סעודיה?

יצאניות לבתי-בושת?

או סתם

מכשיר תמים בידי רמאים?

כנופיית נוכלים בינלאומית

פרשה מלכודת לנערות ישראל

ומשרד-החוץ נאלץ להתערב

כדי לחטוף ולהציל

את האחת שכבר נעלמה

באפריקה

"הם היו ג'נטלמנים..."

דיברנו, הוא נראה כאילו נולד במאפיה. הן פנים שלו היו מצולקות לגמרי. אבל אשתו של אוקי הרגיעה אותי ואמרה לי שזה בא לו מתאונת-דרכים.

הם כולם נסעו לביתו ואני הלכתי לטייל לבד ברחובות אתונה. אחר-כך, כשאוקי חזר, הוא סיפר לי שהחברה שלו חונכת חנות חדשה באדיס-אבבה. ולכן הוא החליף את כרטיס הטיסה לשם. שמחתי נורא. זה הריח לי טוב: להרוויח עוד מדינה אחת ש' אוכל לראותה.

באחת בלילה באו לקחת אותנו מביתה-מלון לשדה-התעופה. במטוס של נתיבי-ה-אוויר האתיופיים טסנו לחבש.

★ ★ ★

שלושה ימים בחוף מומבסה

באדיס-אבבה התאכסנו במלון ובה שאבלי. ערב הראשון הגיע למלון אחד שהציג את עצמו בכרטיס-ביקור כפרנסוא דה'מון, המנהל של הראלד טריביון ב' פאריס. הכירו לי גם עוד שני חבשים, ש' אוקי הציג אותם בתור השותפים שלו.

היינו צריכים להישאר שם יומיים. אבל אוקי החליט פתאום לטוס לאסמרה. אותי השאירו באדיס-אבבה עם אחד החבשים ש' טיפל בי ולקח אותי לארוחת-ערב. רק ביום רביעי חזר אוקי וטסנו יחד לניירובי. פרנ' סוא טס לחרסום.

הגענו לניירובי בלילה ואף אחד לא חיכה לנו שם. זה הוציא את אוקי מדעתו. הוא טיילן לשותף שלו בניירובי, מנהל בית-חרושת במקום, שהוא איש הקשר שלו שם. לקחו אותי לבניין בו משכירים דירות, קיבלתי חדר די גדול.

למחרת הכרתי את שאר הכנות שאוקי גייס. היו שתי גרמניות ואיטלקיה אחת. גרמניה אחת, ארין הופרמן, היתה מנהלת הקבוצה, שתי האחרות, ביאטריס וסילבנה, היו שייכות לקבוצה שלה. מכיוון שהגענו בדיוק בנמץ של חג, החליטו כולם לנסוע לויקי-אנד למומבסה. אבל היה איווה פנצ'ר עם המטוס והטיסה נדחתה.

בשבת הגיע גם השותף האמריקאי של אוקי, בתור אמריקאי בן 35 בשם לורנס רופו. הסתבר שהוא יהיה הגרום-מנג'ר (מנ' הל קבוצה) שלי.

רק כשפגשתי אותו, הבנתי בפעם הרא-שונה אינו עבודה אני צריכה לעשות. הוא נתן לי רשימה של 500 כתבי-עת, בכל מיני שטחים, ואמר שאני צריכה לעבור מדלת לדלת, במישהו למיפעל, בכל הארצות ש' נהיה בהם, כדי להחתים מניעים עליהם.

היינו צריכות להציג את עצמנו כסטיודנ'טיות המסתובבות בעולם ועל כל מניין ש' אנחנו משיגות, אנחנו מקבלות נקודות. ב' רגע משישה מאיתנו מגיעה ל-20 אלף נקודות, היא זוכה בפרס.

כל הרעיון לא מצא חן בעיני. אני לא זכנית ולא אשת יחסי-ציבור. פחדתי שלא ארע איך לעשות את זה. אבל החששות שלי עברו כשטסנו למומבסה, אני, אוקי ו'

לכך סוכנות-מכירה באפריקה, ללא תשלום כרטיסי-טיסה? החוקרים הישראליים עלו על הפרשה הזו כאשר ניסה צעיר ישראלי להתקבל לעבודה זו, יחד עם חברתו, והסתבר לו שאיננו מבקש רק בחורות, לא בחורים. הטיפול בעניין הועבר למשטרה, שלא יכלה למצוא כל פגם בחוזים שהציע אוקי לנערות הישראליות.

רק כשעזב אוקי את הארץ ועימו מאיה מילר, הגיע למש' טרתי-ישראל דו"ח מלא מה, אינטרפול" על עברו של אוקי. לפי דו"ח זה הוא היה מעורב מ-1965 בשורה של מעשי-אונס, במיטרה בלתי חוקי במטבע ובחדה לזנות באיראן ובמצרים. סיפור זה מאיה מילר, המסרבת עדיין להאמין כי חולצה מכנופיה של סרסוריו-נשים, מצביע על שיטות פעולתה של הכנופיה: הנערות מועסקות במדינות נידחות בהפצת כתבי-עת, כשלפי החוזה שנחתם עימן, ניתן לפרטן בכל עת ולהשי' אירן ללא אמצעי מחייה. עצם שיטת ההחתמה היא מפוק-פיק, שכן לחברה המעסיקה את המחתימות אין שום כתובת. הנערות מועברות ממדינה למדינה ומעסיקיהן אוספים את כספי המנויים.

אולם נראה שהפצת העיתונים היא רק ניסוי למטרות האמיתיות של הכנופיה. שכן, אחרי שמפקרים צעירה כזאת בארץ נידחת ללא אמצעי-מחייה, מבלי שאיש יידע על מקומה, ניתן לאנסה, להדיחה לזנות ולמכרה כשיפחה לאחת מאר' צות-ערב — שיטות שעברו הפלילי של אינאציו אוקי מצביע עליהן.

האם ניתן לפתות נערה ישראלית בסיפור דמיוני ולמכרה אחר-כך להרמונו של שייך סעודי? האם יכולה צעירה ישראלית משכילה להתגלגל לאחד מבתי-הבושת בארצות-אפריקה?

שאלות אלו, אשר נראו עד השבוע כהיפוטריות בלבד, ועצם הצגתן יכלה לעורר גיחוך, הפכו השבוע לסכנה מוחשית. היה זה כשמשטרת-ישראל חשפה מה שנראה לה כרשת בינלאומית של סוחרי-נשים, שפרשה מלכודת לנערות ישראל. לא פחות מ-33 צעירות ישראליות התפתו להאמין למודעות אותה כנו-פיה. אחת מהן, מאיה מילר, שסיפורה האישי מתפרסם בע' מודים אלה, אף נמצאה בידי אנשי הכנופיה, חולצה במיבצע' בזק של אנשי השגרירות הישראלית בניירובי.

הפרשה החלה במחצית חודש מרס השנה, כאשר הגיע לארץ אינאציו אוקי, איטלקי בן 29, שהשתכן במלון "הילטון". אוקי ניסה לפרסם החלה ב, ג'רוולם פוסט" מודעה, שנראתה לאנ' שי מחלקת-המודעות של עיתון זה כהצעה בלתי-מוסרית לנע' רות. הם סירבו לפרסם את המודעה. כעבור שלוש שעות חזר אוקי ומסר מודעה בנוסח אחר, בה הציע לצעירות ישראליות להיות סוכנות הפצה של כתבי-עת לועזיים בארצות אפריקה והמזרח הרחוק. הוא הציע להן בתמורה תנאים קוסמים: נסיעה חינם, שכר חודשי גבוה והרפתקות.

הסיכוי לזכות בנסיעה לחו"ל סינוור נערות רבות. אף אחת מהן לא שאלה את עצמה לשם מה צריך להפיץ באפריקה עיתונים אנגליים באמצעות נערות ישראליות, כשאפשר לגייס

- גאת מאיה מילר -

ספרד, שגדל באיטליה ומתגורר עתה ביוון. האנגלית שבפני היתה יותר גרועה משלי. הוא הציג את עצמו כסוכן של עיתונים ר' כתבי-עת, כשהוא מדגיש במיוחד שהוא מייצג גם את הראלד טריביון. לא הבנתי בדיוק מה הוא רוצה. כי הוא כל הזמן דיבר על הצד התחייתי של העבודה שתהיה לי ולאחרות באפריקה. הייתי תחת הרושם שה' עבודה שלי תהיה קשורה בהשגת מודעות. מילאתי טופס של הפרטים האישיים שלי. זה היה ביום שני. הוא אמר לי להתכונן לנסיעה כבר ביום שבת. זה נראה לי לא מבוסס. מה זה? ציק צ'אק נוסעים? אבל לא היה לי זמן להרהר. התחלתי להתרוצץ ב' סידור העניינים האישיים שלי לקראת הנס' עה: דרכון, שיחרור מצה"ל וזריקות-חיסון. ביום שישי הייתי צריכה לבוא אליו כדי לקבל את הכרטיס. בבוקר קיבלתי טלפון מהמשטרה. ביקשו ממני להתייצב מיד.

★ ★ ★

לא מאמינה בסיפורים

במשטרה פגשתי את הקצין כרמלי, שהתנפל עלי מיד בצעקות: "מה את חושבת לעצמך? מה את נוסעת עם טיפוסים כאלה?" הוא צרח ושאג עלי. אחר-כך אמרו לי ולאחרים שהזומנו לשם לחכות בחוץ. הביאו לשם גם את אוקי. אחרי שתקרו אותי, קראו לנו עוד פעם. ה'

לום אחר, לפני כחודשים, ישבתי בבית' קפה בירושלים. בדרך כלל אני לא קוראת את הג'רוולם פוסט. אבל כל העיתונים היו פתוסים, מלבד זה. לקחתי את העיתון ותוך כדי דיפוף נתקלתי במודעה: נסיעות — הרפתקאות — כסף. דרום-אפריקה — פאן. חברה בינלאומית, המייצגת את הראלד טריי ביון, מחפשת נערות צעירות כסוכנות-מכ' רה (21—25). אתם עומדות (מלבד המיטיס ה' ישראליים) והמלונות ישולמו. הכנסה ממוצ' עת: 500 ל"י לחודש.

מתתי לנסוע לחוץ-לארץ. בשנה שעברה סיימתי את לימודי באוניברסיטה בירושלים במדעי-המדינה ותולדות האמנות. מאז עליתי מסין ב-1949, לא הייתי בחוץ-לארץ. זאת נר' אחת לי ההזדמנות. במודעה היה כתוב לי התקשר עם אדם בשם אינאציו אוקי במלון הילטון בתל-אביב. התקשרתי איתו מיד. הוא ביקש לראות אותי. נסעתי לתל-אביב והלכתי לפגוש אותו.

קשה לי להגיד היום איווה רושם הוא עשה עלי. אבל האווירה בחדר עשתה רושם טוב ומכובד. הוא היה בחדר עם אשה, שאיתה הציג כאשתו, ועם תינוקת. אינני יודעת אם האשה היא באמת אשתו, אבל אין ספק כי התינוקת היא בתו. היא פשוט דומה לו.

הוא היה רות, גבוה ובעל שיער שחור. הוא נראה כבן 40. היום אני יודעת שהוא בן 29, אבל מתנהג כמו בן 10. הוא יליד